

شماره: ۳۰۰/۱۰۳۹۸

تاریخ: ۱۳۸۶/۰۲/۰۱

پوست:

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

رئیس

بسته

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان

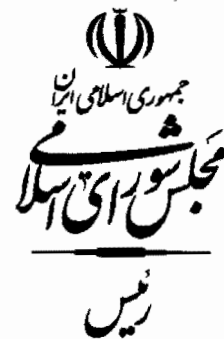
شماره ثبت: ۸۴،۱۱۹،۵۹۱
تاریخ ثبت: صبح
اقدام کننده: عصر ۸۴،۲۲

حضرت آیت الله احمد جنتی
دبیر محترم شورای نگهبان

در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
لایحه موافقتنامه معاضدت حقوقی متقابل در امور کیفری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و
دولت جمهوری آفریقای جنوبی که به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود و
در جلسه علنی مورخ ۱۳۸۶/۱/۲۸ مجلس به تصویب رسیده است، به پیوست
ارسال می گردد.

غلامعلی حداد عادل
رئیس مجلس شورای اسلامی

بیست

باسمه تعالی

لایحه موافقتنامه معاضدت حقوقی متقابل در امور کیفری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آفریقای جنوبی

ماده واحده - موافقتنامه معاضدت حقوقی متقابل در امور کیفری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آفریقای جنوبی مشتمل بر یک مقدمه و بیست و دو ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

از نظر جمهوری اسلامی ایران مفاد بند (۱) ماده (۴) موافقتنامه در هر حال به معنای عدم هماهنگی لازم با وزارت امور خارجه و مفاد بند (۳) ماده (۲۲) موافقتنامه به معنای عدم رعایت مقررات بند (۲) ماده اخیرالذکر در خصوص رعایت تشریفات قانونی جهت لازم‌الاجراء شدن اصلاحات موافقتنامه نخواهد بود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه معاضدت حقوقی متقابل در امور کیفری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آفریقای جنوبی

مقدمه

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آفریقای جنوبی، با توجه به خواست طرفین به انجام حداکثر همکاری در امور کیفری، در موارد زیر به توافق رسیده‌اند:

ماده ۱- تعاریف

از نظر این موافقتنامه «مقام مرکزی» اطلاق می‌شود به:

الف - برای جمهوری اسلامی ایران، مدیرکل حقوقی قوه قضاییه.

ب- برای جمهوری آفریقای جنوبی، مدیرکل دادگستری و توسعه قانون اساسی.
«مقام صلاحیتدار» به هر شخص یا مقامی اطلاق می‌شود که مسئولیت مسائل
مربوط به تحقیقات یا تعقیب جرایم با وی باشد.

«جرم» اطلاق می‌شود به:

- ۱- در جمهوری اسلامی ایران هرگونه جرم ارتكابی برخلاف قوانین آن جمهوری.
- ۲- در جمهوری آفریقای جنوبی، هرگونه جرم ارتكابی برخلاف قوانین آن
جمهوری.

«درخواست» به درخواستی اطلاق می‌شود که طبق این موافقتنامه به عمل آمده
باشد.

«کشور درخواست شونده» به کشوری اطلاق می‌شود که درخواست به آن ارسال
گردد.

«کشور درخواست کننده» به کشوری اطلاق می‌شود که درخواست را مطرح کرده
باشد.

ماده ۲ - دامنه شمول

۱ - طرفین این موافقتنامه مطابق مفاد آن، در تمام مسائل مربوط به تحقیق، تعقیب
و پیشگیری از ارتكاب جرم و در رسیدگی‌های حقوقی در امور کیفری با یکدیگر معاضدت
خواهند نمود.

۲ - معاضدت دوجانبه شامل موارد زیر خواهد بود:

الف - مبادله اطلاعات و اشیاء.

ب - تعیین محل یا شناسایی اشخاص، اشیاء و مکانها.

ج - جمع‌آوری مدارک، اخذ شهادت یا اظهارات اشخاص.

د - انجام درخواستهای مربوط به بازرسی و توقیف.

ه - تهیه اسناد و سوابق و اشیاء قابل استفاده به عنوان مدرک.

و - تحویل اوراق و اسناد.

ز - انتقال اشخاص برای شهادت دادن یا کمک به تحقیقات.

ح - اجرای مجازات نقدی و احکام جبران خسارات.

ط - اقدام در جهت یافتن، محدود کردن و مصادره کردن عایدات حاصل از ارتکاب جرم.

۳ - این موافقتنامه صرفاً در جهت معاضدت متقابل حقوقی بین دو طرف امضاء شده است و مفاد آن هیچ گونه حقی برای یک طرف خصوصی به منظور دریافت یا اجرای هر مدرک یا جلوگیری از اجرای درخواست ایجاد نمی کند.

۴ - مفاد این موافقتنامه در مورد درخواستهایی اعمال می شود که براساس آن به عمل آمده باشد خواه جرائم مربوطه قبل از لازم الاجراء شدن این موافقتنامه خواه بعد از آن واقع شده باشد.

ماده ۳ - معاضدت های دیگر

طرفین، از جمله مقامات صلاحیتدار آنها، می توانند طبق موافقتنامه ها، ترتیبات یا روشهای دیگر به یکدیگر مساعدت نموده و به آن ادامه دهند و این موافقتنامه تعهدات طرفین نسبت به یکدیگر به موجب موافقتنامه ها، ترتیبات یا روشهای مزبور را منتفی نخواهد کرد.

ماده ۴ - درخواستها

۱ - درخواستها و پاسخهای مربوطه را می توان از طریق مجاری دیپلماتیک یا مستقیماً بین مقامات مرکزی مبادله کرد.

۲ - درخواستها باید به صورت کتبی باشد. در موارد اضطراری و در مواردی که قوانین داخلی کشور درخواست شونده اجازه می دهد و در مواردی که کشور درخواست شونده به تشخیص خود به گونه دیگری مجاز بداند، درخواستها را می توان شفاهاً نیز اعلام کرد، اما باید به فاصله ده روز پس از آن کتباً تأیید شود.

ماده ۵ - محتویات درخواست برای دلایل

۱ - در تمام موارد، درخواست معاضدت باید شامل موارد زیر باشد:

- الف - شرحی در تأیید ماهیت دعاوی مطرح شده یا ماهیت و هدف از تحقیقات در کشور درخواست کننده.
- ب - نام مقام صلاحیتداری که تحقیقات را انجام می‌دهد یا دعاوی مرتبط با درخواست را اقامه می‌کند.
- ج - خلاصه‌ای درباره وقایع و قوانین مربوط، از جمله توصیف جرمی که درخواست به آن مربوط می‌شود.
- د - شرحی درباره هدف از ارسال درخواست و نوع معاضدت درخواستی.
- ه - لزوم محرمانه نگهداشتن درخواست و دلایل آن (در صورت وجود).
- و - هرگونه مهلت تعیین شده برای پاسخگویی به درخواست.
- ۲ - درخواست معاضدت شامل اطلاعات زیر نیز خواهد بود:
- الف - در صورت امکان، هویت، تابعیت و نشانی شخص یا اشخاصی که موضوع درخواست هستند.
- ب - در صورت لزوم، جزئیات مربوط به هرگونه رویه یا شرط خاصی که کشور درخواست کننده خواستار رعایت آن است، با ذکر دلایل.
- ج - در مورد درخواستهای ارسالی برای دریافت اسناد و مدارک، سوابق یا اشیائی که به عنوان مدرک به کار گرفته خواهد شد، شرحی درباره آنها یا محتوای موردنظر هرکدام.
- د - در مورد درخواستهای ارسالی برای جمع‌آوری مدرک یا بازرسی و توقیف، شرحی درباره مبانی این اعتقاد که مدرک مزبور ممکن است در قلمرو قضائی کشور درخواست‌شونده یافت شود.
- ه - در مورد درخواستهای ارسالی برای اخذ دلیل از شخصی خاص، شرحی درباره ضرورت یا عدم ضرورت اظهارات یا شهادت با قید سوگند و شرحی درباره موضوع مدرک یا شهادت درخواستی.
- و - در مورد امانت دادن مدارک مستند، شخص یا گروه اشخاصی که این مدارک را زیر نظر خواهند داشت، مکانی که قرار است مدارک به آنجا منتقل شود، هرگونه آزمایش پیش‌بینی شده و تاریخ بازگرداندن مدارک.

ز - در مورد در دسترس قرار دادن اشخاص بازداشتی، شخص یا گروه اشخاصی که بر جریان انتقال نظارت خواهند داشت، مکانی که قرار است شخص بازداشتی به آنجا منتقل شود و تاریخ بازگرداندن وی.

ح - در مورد درخواستهای مربوط به توقیف یا مصادره عواید حاصل از ارتکاب جرم، در صورت امکان:

(۱) - شرحی مفصل درباره عوائد، از جمله محل آن.

(۲) - شرحی درباره مبانی این اعتقاد که وجوه یا اموال مزبور، همان درآمدهای حاصل از ارتکاب جرم هستند.

ط - در مورد درخواستهای ارسالی برای معاضدت به منظور دریافت جریمه یا جبران خسارت، نسخه تأیید شده مدرک اثبات کننده محکومیت یا دستور دادگاه و شرحی مبنی بر این که محکومیت یا دستور مزبور قطعی است و آن را به طور کامل نمی توان در کشور درخواست کننده به اجراء درآورد.

۳ - کشور درخواست شونده حق ندارد درخواست را به صرف این که تمام اطلاعات مندرج در بندهای (۱) و (۲) در آن گنجانده نشده است، در صورتی که امکان انجام آن به شکل دیگری در قوانین کشور درخواست شونده پیش بینی شده باشد، رد کند.

۴ - هرگاه کشور درخواست شونده تشخیص دهد که اطلاعات مندرج در درخواست برای انجام آن کفایت نمی کند، می تواند خواستار ارسال جزئیات و اطلاعات بیشتر شود.

ماده ۶ - رد یا به تعویق انداختن درخواست معاضدت

۱ - هرگاه کشور درخواست شونده معتقد باشد که اجرای درخواست به حاکمیت، امنیت ملی، نظم عمومی یا دیگر منافع اساسی و عمومی آن یا به هر دلیل دیگر که در قوانین آن کشور از جمله نظام حقوق اساسی یا حقوق بشر آن کشور پیش بینی شده باشد، لطمه می زند می تواند از انجام معاضدت خودداری کند.

۲ - در موارد زیر می توان از انجام معاضدت خودداری کرد:

الف - درخواست به جرمی مربوط شود که در آن فعل یا ترک فعلی که گفته می شود جرم است، هرگاه در قلمرو قضائی کشور درخواست شونده رخ می داد جرم به شمار نمی رفت.

ب - کشور درخواست کننده نتواند معاضدت مشابهی برای کشور درخواست شونده انجام دهد.

ج - انجام معاضدت درخواستی، احتمالاً به تحقیقات یا جریان رسیدگی در کشور درخواست شونده لطمه وارد کند یا به امنیت شخص خاصی آسیب برساند یا بار مالی سنگینی بر منابع آن کشور تحمیل نماید.

د - درخواست در چارچوب مفاد این موافقتنامه انجام نشده باشد.

ه - دلایل اساسی برای پذیرش این فکر وجود داشته باشد که درخواست برای معاضدت، به منظور تعقیب شخصی خاص و به دلایل مرتبط با نژاد، جنسیت، دین، ملیت، منشاء قومی یا اعتقادات سیاسی وی صورت گرفته است یا آن که موقعیت شخص مذکور ممکن است به یکی از دلایل فوق به خطر بیفتد.

و - فعل انجام شده بر طبق قوانین نظامی، جرم تلقی می شود ولی در عین حال بر طبق قوانین کیفری عادی جرم به شمار نمی رود.

۳ - در صورتی که اجرای درخواست موجب اختلاف در جریان هرگونه دادرسی یا تحقیقات جاری در کشور درخواست شونده شود، این کشور می تواند انجام معاضدت را به تعویق اندازد.

۴ - کشور درخواست شونده پیش از رد درخواست معاضدت یا به تعویق انداختن آن، اقدامات زیر را از طریق مقام مرکزی خود به عمل خواهد آورد:

الف - دلایل مربوط به رد درخواست یا به تعویق انداختن معاضدت را بلافاصله به کشور درخواست کننده اطلاع خواهد داد، و

ب - به منظور تعیین امکان انجام معاضدت قضایی بر طبق شرایطی که کشور درخواست شونده ضروری تشخیص می دهد، با کشور درخواست کننده مشورت خواهد کرد.

۵ - کشور درخواست کننده‌ای که با رعایت شرایط مندرج در جزء (ب) بند (۴) با انجام معاضدت موافقت می‌کند موظف است شرایط مزبور را عملاً رعایت کند.

۶ - هرگاه مقام مرکزی کشور درخواست شونده از انجام معاضدت خودداری یا آن را به تعویق اندازد، موظف خواهد بود دلایل این خودداری یا تعویق را حسب مورد به مقام مرکزی کشور درخواست کننده اطلاع دهد.

ماده ۷ - انجام درخواستها

۱ - درخواست معاضدت مطابق قوانین کشور درخواست شونده و چنانچه آن قوانین اجازه دهد مطابق شرایط مندرج در درخواست، بلافاصله به مورد اجراء گذاشته خواهد شد.

۲ - در مواردی که امکان انجام درخواست وجود داشته باشد ولی چگونگی انجام آن با شرایط مندرج در درخواست مطابقت نداشته باشد، کشور درخواست شونده موظف است مراتب را به کشور درخواست کننده اطلاع دهد، که کشور اخیر در آن صورت موظف خواهد بود درباره انجام یا عدم انجام درخواست تصمیم بگیرد.

۳ - در مواردی که توسط کشور درخواست شونده لازم تشخیص داده شده باشد، کشور درخواست کننده پس از اتمام جریان دادرسی‌ها موظف است هرگونه مدرکی را که کشور درخواست شونده در اجرای درخواست برای کشور درخواست کننده فرستاده است به این کشور بازگشت دهد.

ماده ۸ - محرمانه بودن و محدودیت استفاده از مدارک و اطلاعات

۱ - کشور درخواست شونده موظف است درخواست، مندرجات آن، اسناد تأییدکننده و هرگونه اقدام به عمل آمده پیرو ارسال درخواست مزبور را (جز در موارد زیر)، محرمانه نگه دارد:

الف - تا جایی که برای انجام درخواست ضرورت داشته باشد.

ب - در مواردی که افشای درخواست مخصوصاً با توجه به قیود و شرایط تعیین شده از سوی کشور درخواست کننده مجاز اعلام شده باشد.

ج - در مواردی که کشور درخواست شونده موظف باشد آن را بر طبق قوانین خود افشاء کند.

۲ - در مواردی که انجام درخواست بدون نقض شرایط محرمانه بودن به شرح مندرج در درخواست غیرممکن باشد، کشور درخواست شونده موظف است مراتب را به کشور درخواست کننده اطلاع دهد. کشور اخیر نیز درباره اجراء یا عدم اجراء درخواست تصمیم خواهد گرفت.

۳ - کشور درخواست شونده، پس از رایزنی با کشور درخواست کننده، می تواند اعلام کند که اطلاعات یا مدارک ارسالی محرمانه نگه داشته شود یا افشاء شود یا فقط بر طبق شرایطی که اعلام خواهد کرد مورد استفاده قرار گیرد.

۴ - کشور درخواست کننده بدون جلب موافقت قبلی کشور درخواست شونده، حق ندارد از اطلاعات یا مدارک مذکور برای هر منظور یا مواردی غیر از آنچه در درخواست ارسالی برای دریافت اطلاعات یا مدارک مذکور قید شده است، استفاده کند.

ماده ۹ - اخذ شهادت در کشور درخواست شونده

۱ - با توجه به درخواست ارسالی برای معاضدت، در مواردی که قرار باشد شخص خاصی در کشور درخواست شونده شهادتی را به منظور استفاده در جلسات دادرسی در کشور درخواست کننده ارائه نماید:

الف - طرفین جریان دادرسی های مزبور، نمایندگان قانونی ایشان یا نمایندگان کشور درخواست کننده، می توانند با توجه به قوانین کشور درخواست شونده، در جلسات حضور یابند و از شخصی که شهادت می دهد پرسشهایی به عمل آورند، صرف نظر از این که بازجویی هایی که شهادت مذکور قرار است در مورد آنها اخذ شود، انجام شده یا نشده باشد.

ب - کشور درخواست کننده می تواند سؤالات خاصی را که باید از آن شخص شود، تعیین کند.

۲ - شخصی که قرار است شهادتی را با توجه به مفاد درخواست مزبور در کشور درخواست شونده ادا نماید، می تواند در موارد زیر از دادن شهادت خودداری کند:

الف - قوانین آن کشور اجازه داده یا ملزم کرده باشد که شخص مذکور از ادای شهادت خودداری کند.

ب - قوانین کشور درخواست کننده اجازه داده یا ملزم کرده باشد که شخص مذکور از ادای شهادت خودداری کند.

۳ - هرگاه شخصی ادعا کند که حق یا الزام خاصی دایر بر خودداری از ادای شهادت بر طبق قوانین کشور درخواست کننده وجود دارد، کشوری که شخص در آن حضور دارد با توجه به مراتب فوق، به گواهی صادره توسط مقام صلاحیتدار کشور درخواست کننده به عنوان مدرک وجود یا عدم وجود چنین حق یا الزامی استناد خواهد کرد.

۴ - هرگاه گواهی مذکور در بند (۳) نشان دهد که در دادرسی های کیفری در کشور درخواست کننده می توان شخص را وادار به ادای شهادت مورد نظر نمود، این شهادت اخذ خواهد شد.

ماده ۱۰ - دسترسی به زندانیان حاضر به ادای شهادت یا کمک به انجام

تحقیقات

۱ - شخص بازداشتی در کشور درخواست شونده را که حضورش در کشور درخواست کننده برای اجرای مفاد این موافقتنامه ضرورت داشته باشد، تا جایی که در قوانین دو کشور مجاز باشد، می توان برای آن منظور انتقال داد، مشروط بر آن که شخص بازداشتی با این کار موافقت کند و کشور درخواست شونده نیز هیچ دلیل منطقی برای مخالفت با این درخواست نداشته باشد.

۲ - کشور درخواست کننده اختیار خواهد داشت و موظف خواهد بود شخص مذکور را در تمام مدت در بازداشت نگه دارد و در خاتمه جلسات رسیدگی هایی که انتقال نامبرده به کشور درخواست کننده نیز بدان جهت صورت گرفته است، یا در اولین فرصت پس از آن که دیگر نیازی به حضور نامبرده نباشد، او را به کشور درخواست شونده بازگشت دهد تا مجدداً در بازداشت نگه داشته شود.

۳ - شخص انتقال یافته برای مدتی که در کشور درخواست کننده در بازداشت بوده، گواهی کسر از محکومیت صادره در کشور درخواست شونده دریافت خواهد کرد.

- ۴

الف - در مواردی که دوره محکومیت تحمیلی بر شخص انتقالی بر طبق مفاد این ماده در زمانی که وی در کشور درخواست کننده به سر می برد خاتمه می یابد، چنین شخصی باید آزاد شود و با او به عنوان شخصی رفتار شود که در ماده (۱۱) این موافقتنامه بدان اشاره می شود.

ب - کشور درخواست شونده به هنگام انتقال شخص، موظف است تاریخ خاتمه یافتن دوره محکومیت زندان وی را به کشور درخواست کننده اطلاع دهد.
۵ - با انتقال شخصی که در بازداشت بسر می برد، هرگاه به وجودش در جلسات رسیدگی کیفری در قلمرو کشور درخواست شونده نیاز باشد، می توان مخالفت کرد.

ماده ۱۱ - دسترسی به دیگر افراد حاضر به ادای شهادت یا همکاری در انجام تحقیقات در کشور درخواست کننده

۱ - به منظور همکاری در تسهیل دسترسی به شخصی خاص برای همکاری در انجام تحقیقات یا حضور در جلسات دادرسی به عنوان شاهد وقوع جرم در کشور درخواست کننده، جز در مواردی که شخص مذکور موضوع تحقیقات یا شخص متهم به ارتکاب جرم باشد، می توان درخواست لازم را به عمل آورد.

۲ - هرگاه کشور درخواست شونده متقاعد شود که پیش بینی های لازم برای تأمین امنیت آن شخص در کشور درخواست کننده به عمل آمده است، از شخص مذکور خواهد خواست که با همکاری در انجام تحقیقات یا حضور در جلسات دادرسی به عنوان شاهد موافقت کند و تمام اقدامات لازم در جهت تسهیل انجام درخواست به عمل آورد.

ماده ۱۲ - نحوه رفتار

۱ - با رعایت بند (۲) این ماده، هرگاه شخص درخواستی به موجب مفاد مواد (۱۰) و (۱۱) این موافقتنامه در کشور درخواست کننده باشد:

الف - آن شخص را نمی توان بازداشت کرد، تحت پیگیری قرار داد، مجازات کرد یا مشمول هرگونه محدودیت دیگری در مورد آزادی شخصی در کشور درخواست کننده به

علت انجام هر فعل، ترک فعل یا محکومیتی که به دوره پیش از خروج شخص مذکور از کشور درخواست شونده مربوط می شود، قرار داد.

ب - بدون رضایت آن شخص نمی توان از وی خواست که در جلسات دادرسی دلیلی ارائه نماید یا به انجام تحقیقاتی غیر از آنچه موضوع درخواست بوده است مساعدت نماید.

۲ - هرگاه شخص مذکور برای ترک کشور درخواست کننده آزاد بوده باشد و پس از آن که به طور رسمی به نامبرده گفته یا اطلاع داده شود که دیگر نیازی به حضور وی نیست در فاصله بیست روز پیاپی قلمرو آن کشور را ترک نکند یا پس از ترک کشور درخواست کننده داوطلبانه به آنجا بازگردد، مشمول بند (۱) این ماده نخواهد شد.

۳ - شخصی که به موجب درخواست منطبق بر مفاد مواد (۱۰) یا (۱۱) این موافقتنامه در یکی از مراجع کشور درخواست کننده حاضر می شود، با استناد به همان شهادت، مشمول پیگیری نخواهد بود مگر آن که به دلیل اخلال در نظم دادگاه و سوگند دروغ مشمول قانون آن کشور قرار گیرد.

۴ - شخصی که با رضایت مذکور در مواد (۹) یا (۱۰) این موافقتنامه موافقت نکند، به خاطر عدم موافقت، مشمول هیچ گونه مجازات یا اقدام قهرآمیز دیگری، اگر چه در درخواست قید شده باشد، نخواهد بود.

ماده ۱۳ - بازرسی و توقیف

۱ - مقام صلاحیتداری که درخواست مربوط به بازرسی و توقیف را اجراء می کند اطلاعاتی که ممکن است در مورد هویت، وضعیت، تمامیت و تداوم تصرف اسناد، سوابق یا اشیاء توقیف شده یا شرایط توقیف برای کشور درخواست کننده مورد نیاز باشد، اما نه محدود به موارد فوق، ارائه خواهد نمود.

۲ - کشور درخواست کننده تمام شروط اعلام شده از سوی کشور درخواست شونده را درخصوص اسناد، سوابق یا اشیاء توقیف شده ای که بتوان آنها را به کشور درخواست کننده تحویل داد، رعایت خواهد نمود.

ماده ۱۴ - درآمدهای حاصل از جرم

۱ - کشور درخواست شونده، در صورت تقاضای کشور درخواست کننده، تمام تلاشهای خود را به منظور یافتن هر نوع دارایی یا ثروت متعلق به شخصی که حکم ضبط یا مصادره و یا جریمه نقدی، یا حکم مشابه دیگری که به علت ارتکاب جرم علیه وی در کشور درخواست کننده، توسط دادگاه صادر شده باشد یا ممکن است در آینده صادر شود، به عمل خواهد آورد.

۲ - هرگاه به موجب بند (۱) این ماده، محل اموال یا دارایی‌ها شناسایی شود، کشور درخواست شونده می‌تواند به منظور جلوگیری از هرگونه معامله، انتقال یا واگذاری اموال، تا هنگام اتخاذ تصمیم نهایی درخصوص اموال یا دارایی‌های مذکور در دادگاهی در کشور درخواست شونده یا کشور درخواست کننده، مطابق قوانین داخلی خود اقداماتی را انجام دهد یا به انجام آنها کمک نماید.

۳ - کشور درخواست شونده مطابق قوانین خود حکم مذکور در بند (۱) این ماده را که توسط یکی از دادگاههای کشور درخواست کننده صادر شده است به اجراء گذاشته یا رسیدگی‌های لازم را در مورد دارایی یا ثروت یافت شده در کشور خود به عمل خواهد آورد.

۴ - در اجرای مفاد این ماده، حقوق معتبر اشخاص ثالث محترم شمرده خواهد شد.

ماده ۱۵ - ابلاغ اسناد

۱ - کشور درخواست شونده حداکثر تلاش خود را در جهت ابلاغ هر نوع سند انتقال یافته به آن کشور به عمل خواهد آورد.

۲ - درخواست ابلاغ احضاریه باید حداکثر شصت روز پیش از تاریخی که برای حضور شخص پیش‌بینی شده است انجام شود. در موارد اضطراری، کشور درخواست شونده می‌تواند محدودیت زمانی را اسقاط کند.

۳ - کشور درخواست شونده مدرکی دال بر ابلاغ به روشی که کشور درخواست کننده تعیین می‌کند ارائه خواهد نمود.

ماده ۱۶ - مدارک عمومی و مدارک رسمی

۱ - کشور درخواست‌شونده رونوشت از اسناد و مدارکی که قابل دسترسی برای عموم باشد را ارائه خواهد نمود.

۲ - کشور درخواست‌شونده می‌تواند رونوشتی از هر نوع سند، سابقه یا اطلاعات موجود و در اختیار نهاد یا اداره دولتی را که قابل دسترسی برای عموم نیست تا حدود و تحت همان شرایطی که برای مقامات اجرائی و قضائی آن کشور مقدور باشد، ارائه نماید.

ماده ۱۷ - تأیید

هرگونه مدرک تحویلی در تأیید درخواست، در صورتی که به عنوان رونوشت برابر اصل، توسط رئیس دادگاه، قاضی یا هر شخص صلاحیتدار دیگر تأیید شده باشد و به شرط آن‌که مدرک مزبور توسط یکی از مقامهای زیر با صدور اطلاعیه‌ای تأیید شده باشد، پذیرفته خواهد شد:

الف - هرگاه کشور درخواست‌شونده جمهوری آفریقای جنوبی باشد، توسط رئیس قوه قضائیه جمهوری اسلامی ایران یا،

ب - هرگاه کشور درخواست‌شونده جمهوری اسلامی ایران باشد، توسط وزیر دادگستری جمهوری آفریقای جنوبی، یا هر شخصی که در سند مهر و امضاء شده باشد به وسیله شخص موضوع بندهای (الف) یا (ب) این ماده تعیین شده و معرف شخصی است که سند را امضاء کرده است از جمله مقام یا عنوان وی یا مجاز بودن وی به هر طریق دیگری که در قوانین کشور درخواست‌شونده پیش‌بینی شده است.

ماده ۱۸ - نمایندگی

با توجه به مفاد ماده (۱۹) این موافقتنامه، کشور درخواست‌شونده تمام ترتیبات لازم را برطبق قوانین خود برای نمایندگی منافع کشور درخواست‌کننده در هرگونه دادرسی ناشی از انجام تقاضای معاضدت به عمل خواهد آورد.

ماده ۱۹ - هزینه‌ها

۱ - کشور درخواست‌شونده تمام هزینه‌های جاری و عادی مربوط به انجام درخواست معاضدت را تقبل خواهد کرد، جز هزینه‌های زیر که برعهده کشور درخواست‌کننده است:

الف - هزینه‌های مرتبط با انتقال هر شخص به قلمرو کشور درخواست‌شونده یا از قلمرو آن کشور، به اضافه هرگونه حق‌الزحمه، کمک هزینه یا هزینه‌های قابل پرداخت به شخص مزبور در طی اقامت در کشور درخواست‌کننده در اجرای درخواست منطبق بر مفاد مواد (۱۰) یا (۱۱) این موافقتنامه.

ب - هزینه‌های مرتبط با انتقال مأموران بازداشت یا مأموران مراقب.

ج - حق‌الزحمه کارشناسان.

۲ - هرگاه در جریان انجام درخواست معلوم شود که به پاره‌ای هزینه‌های فوق‌العاده برای انجام درخواست نیاز خواهد بود یا آن‌که درخواست مذکور متضمن یکی از معاضدت‌های مندرج در ماده (۱۴) این موافقتنامه است، طرفین موظفند برای تعیین قیود و شرایط ادامه اجرای درخواست با یکدیگر مشورت کنند.

ماده ۲۰ - مشورت

۱ - طرفین، در صورت درخواست هریک از آنها، درخصوص تفسیر و اجرای این موافقتنامه با یکدیگر بی‌درنگ مشورت خواهند کرد.

۲ - طرفین، همچنین می‌توانند اقدامات عملی را که ممکن است در جهت تسهیل اجرای مفاد این موافقتنامه لازم باشد به عمل آورند.

ماده ۲۱ - ترجمه

هر سند تهیه شده درخصوص دادرسی‌های مرتبط با این موافقتنامه به همراه ترجمه آن به زبان کشور درخواست‌شونده یا به زبان انگلیسی ارسال خواهد شد.

بسته

ماده ۲۲ - تصویب، لازم الاجراء شدن، اصلاح و فسخ

۱ - این موافقتنامه منوط به تصویب است و اسناد تصویب نیز در اسرع وقت مبادله خواهد شد.

۲ - این موافقتنامه از زمان آخرین اعلام کتبی در مورد اتمام مراحل قانون اساسی، لازم الاجراء خواهد گردید.

۳ - این موافقتنامه با توافق طرفین قابل اصلاح خواهد بود.

۴ - هریک از دو کشور می تواند هر زمان با صدور اطلاعیه کتبی خطاب به طرف دیگر و تحویل آن از طریق مجاری دیپلماتیک، این موافقتنامه را فسخ کند. فسخ موافقتنامه، شش ماه پس از تاریخ اطلاعیه مذکور نافذ خواهد شد.

برای گواهی مراتب فوق، امضاء کنندگان زیر که از سوی دولت های متبوع خود به طور مقتضی بدین منظور مجاز می باشند، این موافقتنامه را مهر و امضاء کرده اند. این موافقتنامه در دو نسخه به زبانهای فارسی و انگلیسی که هر دو از اعتبار واحد برخوردار هستند در تهران در تاریخ دهم شهریور ۱۳۸۳ هجری شمسی برابر با سی و یکم آگوست ۲۰۰۴ میلادی به امضاء رسید.

از سوی دولت
جمهوری آفریقای جنوبی
بریجیت مباندا
وزیر دادگستری

از سوی دولت
جمهوری اسلامی ایران
محمد اسماعیل شوشتری
وزیر دادگستری

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده و منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و بیست و دوماده در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ بیست و هشتم فروردین ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و شش مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

غلامعلی حداد عادل
رئیس مجلس شورای اسلامی